

www.digitalne-knjige.com

Emilija Dević

TRAG ZAPISAN U VJETRU

Emilija Dević

TRAG ZAPISAN U VJETRU

2019.godine

Svi korisnici digitalnih knjiga by Impero present, dužni su poštivati ugovor o korištenju digitalnih knjiga koji se nalazi u prilogu knjige:

Više podataka o našim drugim izdanjima moći ćete saznati ukoliko posjetite našu web stranicu, koja se nalazi na slijedećoj adresi:

<http://www.digitalne-knjige.com>

Recenzija : Jadranka Varga, pjesnikinja
Lektura:Jadranka Varga, pjesnikinja

© Copyright Emilija Dević. Sva prava pridržana.
Ni jedan dio ove knjige ne smije se reproducirati u bilo kom obliku ili na bilo koji način uklopiti u drugi rad, prenijeti u bilo koju formu: bez pismenog odobrenja autora, uvažavajući sva autorska prava.

*"Ova knjiga je posvećena
mojoj unuci Hani...."*

Emilija Dević

Pripremila : Jadranka Varga

Uredio i obradio: Nenad Grbac

O AUTORICI

BIOGRAFIJA

Emilija Dević, rođena 24. 2 1957 u Poreču, završila ugostiteljsku školu, udata i majka troje djece.

Do sad objavila pet zbirki pjesama i to:

ČUVARI SNA-digitalne knjige Zagreb

<https://www.digitalne-knjige.com/devic.php>

KNJIGA VJEČNOSTI-digitalne knjige Zagreb

<https://www.digitalne-knjige.com/devic3.php>

NEVJESTA VJETRA- Udruga građana ESSEGG

PUTNIK BEZ ADRESE-digitalne knjige Zagreb

<https://www.digitalne-knjige.com/devic4.php>

KORACI KROZ VRIJEME-digitalne knjige Zagreb

<https://www.digitalne-knjige.com/devic5.php>

MJESEČINA U POLJU LAVANDE

PUTNIK poetska proza u izdanju Udruženja balkanskih umetnika - Subotica.

Digitalne knjige tiskala je u vlastitoj nakladi i neke poklonila za nevladinu udrugu PLAVI ANĐEO

Pjesme su objavljene i u zajedničkom zbornicima: „GARAVI SOKAK" 2012. godine: „Ljuljačka anđela" i „Senje i meteori."

Pjesma "Hramovi poezije" Webstilus zbornik, "Smjer ljubavi" 2011. priča fantastke za "Portal između svjetova."

Webstilus zbornik "Pred vratima snova" 2013. pjesma "Razglednica."

Riječka čitanka 2013. prevedene su dvije pjesme na makedonski jezik: "Palčica" i "Ovo malo duše."

„More na dlanu, perom za mir" 2014. godine objavljena je pjesma „Misao anđela."

Član je Udruge "Providenca" Biograd, Udruženja balkanskih umetnika i Matice hrvatske. Objavljuje po raznim portalima: Webstilus, Magicus i Internovine.

Pjesma "Sanjalica" objavljena je u elektronskom zborniku Udruženja balkanskih umjetnika - Subotica.

2014. tri pjesme Misao anđela 1, 2 i 3 prevedene su na makedonski i objavljene 2014. u zajedničkoj zbirci "Od jedne do druge obale" u nakladi HKD i Udruge za književnost, znanost i kulturu Struga.

Pjesma "Gospodar vjetra" objavljena je u zajedničkoj zbirci „Antologija FB pjesnika u izdanju "Kulture snova"- Zagreb. 2014. pjesma "Ja sam..." izašla je u „Književnom peru" HKD Rijeka 2014.

Pjesma „Starac“ prevedena je na arapski i objavo ju je Leksikon savremenih pesnika bivše Jugoslavije.

Pjesma "Tamo u dalekoj Somaliji" u elektronskom zborniku "Na marginama života" objavilo je Udruženje balkanskih umetnika - Subotica.

Kontakt adresa: emily.devic@gmail.com

RIJEČ AUTORICE

RIJEČ AUTORICE

Ovo je moja osma zbirka i što reći? Sanjala sam noćas, da sam porodila malo dijete, to malo dijete živi u svakom od vas i ako ga zanemarite, ono se javlja u vašim snovima kao što sam ga ja nedavno sanjala.

Ako zanemarite dar i kreativnost, ako zanemarite svoje poslanje, vi pomalo umirete, a da niste toga svjesni. Vaša je duša stvorena, da se uspinje ka visinama po zlatnim ljestvama koje drže vaši anđeli čuvari i koji vam svakog dana ostavljaju znakove na putu kojim idete.

Može to biti bijelo pero koje pronalazite na čudnim mjestima, može to biti slatki miris u godišnje doba kad cvijeće ne miriše, može to biti živa voda koju sam jednom pronašla na nemogućem mjestu, sat na ruci koji pokazuje točno vrijeme, a zapravo ga u tom trenutku nemate, već ste ga negdje odložili i zagubili.

Sve nabrojano se meni dogodilo, a ja sam stajala u čudu, jer tada još nisam znala kako je to neki znak, dok sada znam i to sigurno znam, da je moj anđeo uz mene i nikad nije daleko i daje mi riječi, stih po stih koje ja samo zapisujem rukom otežalom i glavom punom slika što se sliježu u mene kao krila ptica, bijelih ptica u jatu.

Onda dođu snovi, dođe bijeli konj iz mog sna i ja ga privežem uz bor, u tom snu u moje dvorište, a moja majka, moj anđeo, ostaje nedaleko na putu kojim smo zajedno došle i maše mi na pozdrav!

Zahvaljujem ljudima oko sebe, zahvaljujem svojoj obitelji što i kad nisu stajali uz mene, znali su uputiti riječi kritike, iskrenosti, „da napišem nešto bolje i dali mi podstrek svojom molitvom i toplom riječi.

Moji prijatelji pjesnici, sanjari sa kojima dijelim svoje misli i osjećaje, hvala vam, neću vas nabrajati, imam vas mnogo, a vi znate koji ste.

Moja prijateljica Jadranka Varga koja je blizu i kad je daleko i koja piše, ispravlja i što god je zamolim i koja me podupire veliko hvala!

I na kraju, ali najvažnije, hvala dragom Bogu što mi je podario taj dar, da ga mogu podijeliti sa svima vama!

Emiija Dević, pjesnikinja

POEZIJA

ELEGIJA RASTANKA

*među zelenom travom
sakrit ću svoje lice
nošena vjetrom poput maslačka
postat ću malena točka
na obzorju neba,
jer tako malo treba,
da se skupe naši životi*

*sva sjećanja i sve zamagljene slike
mi stvaramo oblike od bezličnih boja,
a ruka tvoja, Gospode, nad nama bdije,
u nama Ljubav nepresušna zrije
poput klasja u nepreglednom polju
što žanju kosci sa dolaskom ptica
i sva ta nepregledna lica
samo su odsjaj u travi
rosa što se javi
magleni vidici
kojima lomimo okvire
pa kad se duše naše smire
u nepostojanju
ostaje samo trag leptira
i muzika što svira
elegiju rastanka*

NEZNANAC

*mi smo vladari svega što na zemlji snije,
ali netko nam je davno zatvorio oči,
od nas neznanac ključeve raja krije
čeličnim lancem svezao je naše moći*

*uz nas korača naša sjena
i podrugljivo nam se smije
zarobila nas prošla vremena
i neznanac što se u nama krije*

*kujemo planove bez čuvara,
u nama rastu kišni snovi
klanjamo se od oltara do oltara,
a život, naša barka,
kroz bespuća plovi*

*podrezali smo si bijela krila
voleći toplo učmalo mjesto,
a doziva nas dobra vila
i oglušili smo na nju često*

*neznanac u nama
mrežu skrovito plete
sačinjenu od iluzije same
i plače u nama dijete
skriveno u očima tame*

*kad otkrijemo neznanca,
oslobođeni bit ćemo svega,
vladari svijeta na tronu
uzdignutog stijega*

PJESMA O NEDOVRŠENOM

*kad jednom napišem
pjesmu o nedovršenom,
u njoj neće boraviti leptiri
niti će vile plesati kola,
samo će duša da se smiri
i biti će ogoljena do bola*

*niti mjesec niti zvijezde
u tu pjesmu neće stati,
tiho će otkucavati sati
kao da prolazi vrijeme,
a usne ostati nijeme*

*prolaznici rijetki
u nju će da svrate
s osmjehom punim sjete
i samo ću ja znati,
da u meni umire dijete*

*klauni će skidati maske
u kazalištu punom sjena,
a na oceanu života
mreškat će se pjena*

*kad jednom napišem
pjesmu o nedovršenom,
sklopit ću tiho oči
i sačekati svog anđela noći*

IZGUBLJENA ZEMLJA

*kucanje starog sata
najavilo je neko davno podne,
osmijehe dodirnuh načas
i njive pogledom otežalim od zrelog klasja
u prošlost me odvele
zarasle makovima uske pruge
urasle u krajolike oko mene*

*u zeleni bršljan sam se splela
pa u visinu stremim
kao neka nevidljiva vila
čekajuć' noć da svjetlost me
obasja čudna i bijela*

*otputovali su prosci
sa šarenim konjima niz livade u daljine,
zaječile su u šumarku
pjesme iz davnina..
„trajna nena nina“,
a na cisterni staroj
zazvečalo zahrđalo vjedro
gdje šetaju žedni mravi*

*jorgovan u šikari
svakog se proljeća još plavi,
iako odavno nema ni tebe ni njega,
slike poredale se niotkud
i našle se u mojoj glavi*

*a sa večeri poći ću niz puteljak
kad mi lice suton orosi*

*i mahnuti suncu na zalasku
koje odsjaje dana sa sobom nosi*

*u srcu ću ponijeti
na blagoslov svoju tajnu,
dušu razapetu podariti
vjetru, gospodaru oluja,
utkati u sag crvenih ruža
pjesmu zalutalog leptira
i pustiti prošlost,
da sagu do kraja odsvira prije,
nego što nađem
svoja otežala krila
među zvijezdama
u vilinskoj kosi*

epilog

*trčali smo
nekoć kao djeca
noseći zmajeve
u rastvorenim njedrima,
a sada plovimo
sa spuštenim jedrima
zemljom kojom nitko
nije zalazio stoljećima*

TRAG NA VJETRU

*trag na vjetru,
rastvoreni dlan,
ptica moje duše
dolazi na pojilo,
pretekao me san,
u slomljenim vidicima
spavaju zvonici
zarobljeno nebo
krila leptira na vjetru
i suton što krade
uspomene*

*trag na vjetru,
ruke djece
što grle oblake,
čelična ptica
rasuta po kamenju
i posljednji pogled
kroz slomljeno staklo
usud nedokučivi*

*jedan anđeo koji plače
skriven u beskraj
između dva neba*

PJESMA POSLIJE SNA

*zabilježih pjesmu
u zadnji tren,
da je java ne ponese
u zaborav krut*

*osjetih topli
zagrljaj njen
i krenuh sa društvom
na daleki put*

*zvale me daljine
u suton mek'
zvali me stihovi,
a pjesma kao lijek*

*vidjeh drage ljude,
osmijehe
i oči pune tuge,
bilo je malo riječi
nije ih trebalo biti*

*u nas se
vojvođanska ravnica
kao rijeka stala
liti, liti*

*vidjeh i žicu,
žicu bodljikavu
u tri lica,
a ispod mrtvo lane
i ranjena ptica*

pokazaše mi svoj dom

*prijatelji dragi,
razdragano tu društvo bješe
prolomiše se čerge
i kolo se zapleše*

*osjetih radost
i bol do bola
o, ljubavi,
govoraše pjesme o samoći,
dugo sam gledala, D.,
tvoje tople prekrasne oči*

*na tren mi se učini,
da je sa nama bio
i Mika Antić,,
sa nama jeo, pio,
ali začas nesta sjena,
mora da se
u pjesmu skrio*

*hvala ti, vojvođanska ravnico,
zatvorih oči na tren
i htjedoh još minutu
ostati u tom snu,
ali prijeđoh iz sna u javu*

*sanjarski je to bio let
po tepihu od ruža,
da zagrlim cijeli svijet*

SKRIVENA U OKU PTICE

*dok sjene u crnom
mojim glavnim gradom hode,
ja skrivena u oku ptice
gledam neke ustajale vode
i nije mi svejedno
prateći te probuđene vampire,
iz mene želje vire
za nekim boljim svijetom
da pronesem ljubav,
miris proljetnog cvijeta,
let svojih krila
u plavetnilo neba*

*skrivena u oku ptice
snivam o pupoljku ruže,
dok aveti gradom mojim kruže,
nisku stihova nižem
protiv svoje volje
i znam, bit će bolje
kad te sjene nestanu u tami,
svjetlost mene mami,
da slomim zadane okvire*

*skrivenu u oku ptice
spasit će me moje vile,
poteći će izvori bistre vode,
da napije mi se duša sanjara,
dok ne vrate se rode*

PUTNICA IZDALEKA

*moj se vremeplov pokvario
u ranom djetinjstvu,
na njemu još vise plavi baloni,
ja putnica sam izdaleka*

*kraj mene promiču tragači
i njihovi razbješnjeli hrtovi,
suludi ples plešu lažljivci
podsmješljiva lica,
u meni jeka zvoni,
dok dušom prolijeću
jata ptica*

*poslagala sam snove na cestu
koje kočije bez kočijaša
nemilice gaze,
u magli i vjetru
nestaju moje staze,
meni se jedino djeca vesele
kad stojim tako
na raskršćima sama
i sa mnom
oblake podijele
rumene i one bijele*

*odrazim se u njihovim
radoznavalim očima
pa onda nestanem
i nema me
danim a i noćima..*

*onda me
prosjak ugleda
u lokvici pokraj puta,
nasmije se sjetno prije,
nego što odluta
u bespuća
zaboravljenih sjena*

*ponekad ostanem
samo pjena
na moru
svojih želja
nije mi ni stalo,
da budem
karta za izlaz,
utjeha nečijeg
tuđeg veselja*

*putnica sam izdaleka
i ne vraćam se zavičaju,
ostat ću ovdje
pa neka sumnje
i dalje traju*

TAMNA STRANA BESMISLA

*prepoznala sam tamnu stranu besmisla
kao da se oduvijek u blizini mojoj skrivala
i što sam bliskija sa njom bivala
ona se zavodnički toplije smješkala*

*vabila me rukom prepunom darova
bogastva mi nudila iza prozirnih zavjesa
omatala mi dušu tlapnjama i sjenama
i zastirala mi pogled ka visinama*

*prijateljica noći što čeka na raskršćima
odjevena u crvenu haljinu
a jutrom odlazi neprimjećeno
u mračna svoja skloništa
vodeći za ruku nesretne prolaznike*

*odražavala se u mutnoj vodi jezera
preoblikujući' moj lik u njezin
ali me nije uspjela zadugo zavarati*

*sa njom su se družile crne ptice
tu zvijezde nisu noćivale
niti su vile o ljepoti snivale
o ljubavi se nije tu zborilo*

*meni se nebo samo otvorilo
mir je u mene sjeo kao zlatna ptica
svjetlost zvijezda sjaji mi u očima
tamna strana besmisla
sad luta nečijim tuđim noćima*

GLASNE TIŠINE

*neke su tišine tako glasne
u njima čutiš
korake što odlaze
kucanje starog sata
i miris nekih davnih ljeta*

*neke su tišine tako glasne
krajolici zarobljeni u plavetnilu
šum nemirnog mora
šapat usnulog vjetra
u krošnjama bora*

*neke su tišine tako glasne
kao da je stalo vrijeme
uvijek iznova sadiš sjeme
novih čežnja
u sam sumrak noći
kao da će netko
tvojim tragom poći
i mahnuti ti krišom
s osmijehom na licu
da ugledat ćeš
izgubljenu pticu
ali ništa se
od toga ne događa
to samo sjena tvoja
pretrčava granice
između dva beskraja*

*neke su tišine tako glasne
u njima spavaju*

*zvonici dalekih gradova
svi snovi se tu obistinjuju
i glasovi ujedinjuju
dozivajuć' prošlost
na dohvat ruke
tu samuju nečije tople ruke
htijuć' te zagrliti
u susret ti pohrliti
leptiri šarenih boja
tu bivaš ponovo svoja
uronjena u rijeku proticanja
dok sapliću ti se o noge pitanja
o razlogu tvog postojanja*

DIJETE SVIJETA

*ne slijede me više muze moje
leptiri me rijetko prate
dugine izbljedile su boje
vilenjaci sve rijeđe svrate
do mog doma uraslog u travi
staze svoje izgradili mravi
mrvice mi sa stola dijele
umjesto plave noći
zore me dočekaju bijele*

*čarobnjak mi podario prsten sreće
da vrate se opet izgubljene stvari
da izvor ljubavi poteče
i nasmiješe se anđeli vladari*

*čekam strpljivo na starom putu
obula sam čarobne sandale
odjenula haljinu sam žutu
ne može se lako prevariti sanjare
utkani u obzor plavog neba
podareni stihovi svijetu
na kiše mirišu
ptice do njih svrate
u visokom svome letu*

*pjesnik nikad ne odustaje
ni kad mu vjetar
odnese strane svijeta
on iz pepela ustaje
i skriven živi ispod cvijeta*

ODAVNO NISAM PJESMU NAPISALA

*odavno nisam pjesmu napisala
jesam li uopće disala
stajala sama na kiši u samoći
negdje zagubila svoje anđeoske moći?*

*uzaludno se u bistroj vodi ogledala
poput izgubljene princeze nekog čekala
zašto sam se prije vremena predala
pustila da me promatraju tvoje oči?*

*kraj mene su ceste prolazile
putnici i jureći vlakovi
tuge su me u očaju zaobilazile
u zraku visjeli nevidljivi znakovi*

*odavno nisam pjesmu napisala
sebe sam samu tako porekla
i kad sam stih novi ispisala
opet sam poput rijeke potekla*

*koritom kojim prepoznati sanjari
od drača ruže u kosu skrivaju
ušla sam u bit svih stvari
otkrila san što anđeli ga snivaju*

*na izvoru života
ispijam kapi rose
ćutim travom
vilinske noge bose*

ZAHVALNOST

*dlanovi sklopljeni
zahvalnost na novom danu
za pjev ptica
za nasmiješena lica
za zagrljaj sunca
darovi što se dijele
otvorenog srca
onima koji znaju
i gdje sreće traju
taman toliko
da možeš sa mirom usnuti
sanjajući nedosanjano
hvatajući nedohvatljivo
riješiti nedokučivo
dosegnuti nepregledno
i požnjeti zrelo klasje
svog malog života*

NA OBRONCIMA DUŠE

*na obronke duše plegao stih
u zelene oči sakrio trag
prije bučan sada tih
ostao osmijeh
ostao netko drag
sa leptirima pomiješao let
rasuo oko sebe zlatni prah
usnuo neki bolji svijet
utišao u grudima vjetra dah
na obroncima duše
raspletoše se sni
potekoše izvori u slap
pa sad slatko spi
u duši ostala je samo kap
i prolaz do obale sna
gdje od svjetlosti moja vila
zlatnu odoru za mene tka*

NA USKOM PUTU

*na uskom putu
moja sjena i ja
pod ruku šetamo
ne moramo ništa reći
samo promatramo oblake
odlazak ptica
ona briše šutke
suzu sa mog lica
razumijemo se
vjetar u krošnjama poje
jesenju pjesmu
žute boje
a kad se tračak
sunca javi
nestaje i ona
poslije dugog sna
a ja ostajem sama
u svojoj javi
dok iznad mene
nebo još se plavi*

A BOŽIĆ JE PRED VRATIMA

1

*svi nosimo rane na duši
ranili nas nekoć
kao srne u bijegu
netko nam snove nehotice sruši
vjetar briše naše stope
utisnute u snijegu
noseći uspomene
kao drhtaje lišća po stazi
jedino klupe uzdahe pamte
i bijela sjena nas uporno gazi
optočena svilom nekih boljih vremena*

*a maske se slažu jedna na drugu
navikli smo tako tješiti sebe
prkoseći žrvnju vremena
težina i tmina onemoćala nam ruke
i savila ramena
a Božić je pred vratima
i zvončići zovu
dok zavijaju neka izgladnijela pseta
Ljubav iz prikrajka viri
nas nose taštine i sujete
i ako rastvorimo dlanove
u njima ništa nema
darovali smo sebe
a zaboravili vlastito dijete
dok Božić je pred vratima
i pjesme anđeli nižu
do nas tek odjeci*

*iz daljina kao eho stižu...
na mramornim stubama
poslagani darovi moćnika
što se lažnim osmijesima darivaju
u nama sjećanja snivaju
kao vjetrovite kule straha
i stajemo nijemi
stajemo bez daha
a Božić je pred vratima*

*(sanjali smo nekoć
livade pune sunca i boja
sad u gomili nevidljivi hodači
bezlično mnoštvo broja)*

2

*ne može se duša
hranom svjetovnom zasititi
uzalud slažemo bogate trpeze
ispijamo vina
u ime čega nazdravljamo
koga ako ne sebe varamo..
duša je plaha ptica
na obzoru neba
ona u tišini gnijezdo svija
a nas je po stoti put
zavarala pohlepa, ta zmija
koja srce u studen umata
korak po korak
a Božić je pred vratima
i djetešce u štali
a mi....ogoljeni.... mali*

*pred čudom pred Ljubavlju
smo stali...*

3

*i stojimo tako
dok kraj nas prolaze
kočije pune zlata
stojimo u šutnji
ne prepoznavajući
u drugome prijatelja, brata
čime smo sebe
i drugog darivali?
sanjali oduvijek
i lažni život snivali?*

a Božić je pred vratima....

DIJALOG

rekoše snovi:

*„zaogrni se nama“
izvori zažuboriše
i potekoše niz litice nade
ceste mi pohriše u susret
okitih šešir bijelim perom anđela
sjene uzmaknuše u tminu
ruka me dotakne u letu:
„kuda ćeš?“*

prošaptah:

*„idem tamo kuda odlaze ranjeni
srne preplašenih očiju
ratnici na kraju uzaludne bitke
idem na tržnicu ljubavi
pronaći cvijet za sebe“*

sjena me obgrli rukama:

*ne idi, ostat ću sama
u dugim noćima“*

„ipak idem“

*rekoh glasno
„netko mora otvoriti
vrata sanjarima
kad priđu
zlatnim nebesima!“*

LAŽNI SJAJ

*zavarani lažnim sjajem
iskoračujemo u tamu
osluškujući konjanike noći
glumeći kavalira ili damu
zatvaramo krišom oči*

*usne nam bivaju nijeme
slijedimo zadane okvire
na vjetru kao sitno sjeme
iz nas strahovi vire*

*tražimo put ka samoći
okovi sumnji u nama zveče
lažna svjetlost u nas se toči
titra plamen dogorjele svijeće*

*negdje daleko nebo se plavi
i polijeću u slobodu ptice
zamrznute slike u našoj glavi
ne naziremo u drugom Božje lice*

*drugi su nam odredili bdijenje
posložili život u ladice i ormare
jer takvo je javno mnijenje
da nosimo odore stare*

*kao olovni vojnici u nizu
dok život protječe kao rijeka
a ljubav je tako blizu
na nas strpljivo čeka*

TAPISERIJA ŽIVOTA

*ispletoh zlatne i srebrne niti
zakoraćih u plavetnilo mora
poput sirene odbacih rep i peraje
i ljubav neku davnu i neuzvracenu*

*zabolješe me koraci odlaska
utihnuše sjene u vagonima rastanaka
satkaih od duge zlatnu haljinu
u nju umetnuh šarene leptire
balone mog djetinjstva*

*ogrnuh se plaštom nedodirljivosti
i potražih ruku svog anđela
dok je dogorijevala žuta svijeća
i kanula kao suza
na plamen moje duše
pustila sam da vihor puše
kroz odaje sjećanja*

*prolazile su godine
posakrivale se u očima odrasle djece
okrenuh pjesmarice bezbroj puta
a duša sad moja tuda luta
i tka tapiseriju mog života*

PROLJEĆE

*proljeće u mom oku
zeleno more trave
ptica let
možda sam u snu duboku
otključala srce
da poteče ljubavi tijekom
mnoštvo boja
leptira zlatni prah
sjećanja koja
oduzimaju dah
vjetar u mojoj kosi
miriše zrak
kišica rosi
sunca žuti trak
noć odlazi kradom
jutro budi svijet
zaspao u mojoj ruci
ljubičasti cvijet
proljeće u meni
grli sve
na javi sanjam
nove sne*

DVA SVIJETA

*ima jedan svijet tik do tvoga
prelijeva se poput sjajne duge
zlatna ih svjetlost spaja
to svijet je sav na pruge
i trenutak ih tek odvaja
treptaj lista kap kiše
drugi svijet koji na tvoj miriše*

*tu sjede anđeli na zlatnom tronu
vile raspliću plave kose
u zlatnim kaležima
napitak besmrtnosti kapi rose*

*u sutonu mekom oblaci ih dijele
rumeni odsjaj na zalasku sunca
dva svijeta tako bliska
od doline počinka
do plavog vrhunca*

*ima jedan svijet tik do tvoga
možeš ga osjetiti zvukom
u letu jata ptica
u snu dotaknuti rukom
u dahu Božjeg lica*

KAD DOĐU TAMO NEKE GODINE

*kad dođu tamo neke godine
rast će ponos u meni
jer nikad se nisam predala
niti poklonila vlastitoj sjeni*

*kad dođu godine smiraja
a tijelo bude kočija bez vozača
ocrtat će moj se put do raja
ogolit će me posljednja drača
slomljene kule snova
barjak visjet će bijeli
a duša besmrtna
Ljubavlju će da iscijeli*

*dajući sebe rječju
sve sam dala
skrita u sjemenu
na plodno sam tlo pala*

*pronaći će me sijači
i u proljeće skriti
po meni topla kiša
vječnosti liti*

*kad dođu
tamo neke godine
ugasit će se
žuta svijeća
ostat će leptir
na let
da me podsjeća*

**AKO DANAS NE MOGU NAPISATI
PJESMU O LEPTIRIMA**

*ako danas ne mogu
napisati pjesmu o leptirima
znači samo da je zavladała tama
toči se mjesečina p
o anđeoskim srebrnim krilima
a u meni mjesto pjesme
tišina je sama*

*ako danas ne mogu
napisati pjesmu o leptirima
znači da leptir sam postala i ja sama
i da mi odbrojane dane
sudbina otima hodu
dok stojim zagledana
u mutnu vodu*

*a mjesec sanje mi raspreda
u samo njemu znanu mrežu
hvata zalutale sanjare
vodeći ih do nebeske rijeke
gdje u plavetnilu žive
preostale plave zvijezde
i anđeoske gdje slutim korake meke*

*ako danas ne mogu
napisati pjesmu o leptirima
to je samo zato
jer me bole suze nevine neke
i umorio me žamor nevidljivih ljudi
a u meni umor
jer je ljubav na vješalima
jer se Domovini mojoj sudi*

PJESMA U SJENI

*može li se pjesma
u sjenu pjesnika skriti
kao da joj vrijeme
još za život nije
ili mora kao rijeka
niz padine srca sliti
istinu da svijetu razotkrije*

*može li se pjesma
u šutnji pronaći
kad ponestanu s izvora riječi
i u dubine duše zaći
sa vukovima u jazbinu leći
pitoma i krotka poput jagnjeta
što se kao žrtva daje
tako u nebesa prijeći
kao zvijezda da potraje
uzaludna žrtva ili hir duše
satkana od sna i jave
anđeoski treptaj krila
snoviđenje na rubu neba
Božansko otkrivenje
koju pjesnik treba
da produži svoje bdijenje*

ZAROBLJENA ŠUTNJOM

*zarobljena šutnjom
u meni riječi ječe
nošene slutnjom*

*šarene laži dreče
prevrćem boje
slažem palete
to u meni vrišti dijete*

*umiru oči sanjara
a meni se tako
razara i stvara
toče se pehari duše
na plodna polja želja
a u srcu dašak tuge
za neka buduća veselja
zarobljena šutnjom*

*na oblake ću bijele leći
nevidljiva oku
u bijele tišine prijeći*

ZASTALA RIJEČ

*zapela mi riječ ljubav
na oštru bodljikavu žicu
možda je oslobodim
čeličnim kliještima
i ponovo darujem
izgubljenom čovječanstvu*

*uz mene stoje anđeli
s okrvavljenim bijelim krilima
veliki Pan šume
prelomio frulu na dvoje
vidim mu
tugu u očima*

*do njega okrvavljeno
leži lane
A kad svane jutro
moja će riječ
u pjesmi poletjeti
do daleke obale
da utješi majku mrtvog djeteta
i Božić će zazvoniti zvoncima
i probuditi srca beščutnih silnika
jer ljubav ne smije umrijeti*

*ništa nam onda neće preostati
osim mračnog pira šišmiša
i zastale riječi u duši pjesnika*

MOJ ANĐELE

*kad noć rasprostre perjanicu snova
i okiti je sjajnim zvijezdama
ostaješ mi samo ti
moj anđele*

*nazirem tvoje oči
uz moje uzglavlje
i bijela pera što pronalazim
po predvorjima svoje duše
tebi ću povjeriti sve tajne
od njih ćeš satkati
ljubičastu ogrlicu
da mi se nađe
kad vjetrovi nemili zapušu*

*prigrilit ćeš moju dušu
a ranjeno srce
ostavit ću prosjacima ljubavi
i nevinoj djeci
čije oči gasnu u magli
ovog beščutnog svijeta*

*ostaješ mi samo ti
moj anđele
što me grliš
i opajaš slatkim mirisom
dok jašu konjanici noći
da sa mnom sačekaš zoru
blijedu kao i tvoje oči*

ALICA SA ONU STRANU OGLEDALA

*zatekla me pjesma nespremnu
vrijeme se vuklo poput spore kornjače
mislila sam da sam Alica s one strane ogledala
ulicom su koračali ljudi pognutih glava
nigdje smijeha nigdje radosti
u snijegu je ležalo lane u bodljikavoj žici*

*netko je prerezao let ptici
osmjehivali su se pridošlice punih džepova
magla se vukla poput repova prošlosti
gdje je nestala vjekovna slava,
gdje je zaspala ljudska dobrota?
u mom oku spava ljepota
maleno dijete u meni se sa vriskom budi
gdje su nestali dobri ljudi?*

*čarobnjaci su uzaludno prevrtali karte
moja nije bila među njima
još da stigne proljeće
možda pronađem vrata među zelenilom
i vratim se u izgubljeni zavičaj*

*uputit će me vile
što sad spavaju onemoćale
među suhom mahovinom
zatekla me pjesma nespremnu
ogledalo je ležalo na površini
mutne prljave vode
ostat ću pritajena u mraku
dok ne vrate se zvijezde
dok ne vrate se rode*

RAZLIKE U NIJANSAMA

*vi vidite izbjegličke kolone
strance nepoznate koji nešto mračno smjeraju
ja vidim pruženu ruku uplakane djevojčice
i strah u njenim očima*

*vi vidite zamotane žene u maramama
i dječake potencijalne teroriste
ja vidim tužne majke
i djecu koja žele mir i koricu kruha*

*vi vidite žice i oklope
ja gledam cvijet u rukama dječaka
na slovenskoj granici*

*vi vidite posvađane političare
ja vidim ispit savjesti moćnika
jer ja gledam srcem
a vi razumom*

*meni je jasno
ono što je vama nejasno
ali vas razumijem
kad upalite malenu luč ljubavi
znat ćete što vam je činiti*

NEMA MOG ANĐELA..

posvećeno mojoj kćeri K.

*ova jesenja kiša noćas
plače za mrtvim dječakom
ovo su nebeske suze
u meni su utihnule muze
tek šutnja u meni ječi
ponestaju duši riječi
promrzle se ruke traže
u ovoj noći bez odmaka
i zavijaju policijska pseta
dižu se bodljikave žice
ja gledam u uplakano lice
noć oblači haljine beščutnika*

*jesenja kiša ispire nade
odnosći uspomene blijede
uz mene preci u tišini sjede
i gase bijele svijeće
neznan netko donosi cvijeće
na grobove nevinih*

*vlakovi izvanredni puštaju sirene
na prozorima obrisi i sjene
kolone odlaze u ničju zemlju
olovno vrijeme
pritišće misli i ljude
dođe mi da se utopim
kao zvijezda nestanem
da nema mog anđela
on sad briše suze potrebitima*

ISPITI SRCA

*ovi su dani ispiti srca
koliko može drugačije
i druge da se ljubi
neka vam duša
u strahu ne grca
jer onaj ko šuti
taj bespovratno gubi
dok prolaze izbjegličke kolone bez kraja
i uplakana u naručjima umorna djeca
misli mi sudbina prekraja
u meni ostaju koraci kao odjeci
ovo su dani kad se humanost važe
na vazi anđela uplakanog lica
i ruke se solidarnosti traže*

*zaplakati noćas to je sitnica
ovo su dani ispita srca
i griješi svatko tko se skriva
imamo samo ovu planetu
gdje ljubav mora postati živa*

ČUDNA PJESMA

*željela bih obojati dane
znate onom ružičastom
kao sunce na zalasku
da mi svaki dan bude
u bojama sunca
zlatom obrubljeno nebo
sa po kojim bijelim oblačkom
i još bih voljela dugu
i kišu na dlanu
sa mokrim leptirom*

*pjesma skroz čudna
kao i moje želje
u ovaj kasni sat
što otkucava
kao moje srce
svoje prolazno trajanje
a kroz maglu
ruka što se pruža
moja sjena
i bijeli konj stopljeni
u vječnosti neba*

IGROKAZ SJENA

*iza zavjese od baršuna
kriomice promatrah igrokaz sjena
glumci su odmarali u svojim separeima
ostavili svoje sjene da nastave predstavu
za široke narodne mase*

*svatko je bio najbolji za sebe
mene je oko srca stalo da zebe
od tih aveti neprirodnog svijeta
nisam bila dio već izdanak cvijeta
što vene poput maka na pustom polju
a nisam ni imala volju
da zavjesu odgrnem
neprirodne maske
sa tih nepreglednih lica
u meni se skrila preplašena ptica
kojoj su krila odavno podrezana*

*igrokaz je trajao
sve do kasnih noćnih sati
preselio se na raskršća gluha
igara su nudili umjesto kruha
ti uigrani vješti igrači
zgasle su zvijezde
mjesec je zbunjen stajao na svom putu
kad će sunce da svrati
i otjera od mene noćnu moru krutu?
u meni je umirao pjesnik
na odru gorjela je žuta svijeća
vjetar me zasipao suhim lišćem
nemoć umjesto cvijeća*

POGLEDAJ DOM MOJ, ANĐELE

*pogledaj dom moj, anđele
ptica je crna gnijezdo svila
panova se izgubila frula
zašutjela je šumska vila*

*pogledaj dom moj, anđele
vjetrovi žuto lišće nose
cestom kojom korača nada
lica nam suze rose*

*pogledaj dom moj, anđele
netko nam budućnost krade
uzdignuta čela
oni se na prošlost vade*

*pogledaj dom moj, anđele
laži su uzele maha
taština im srca sladi
nestaje mi zvjezdanog praha*

*i ovu pjesmu jedva da pišem
puna neobjašnjive tuge
kad u meni umre čovjek
umrijet će pjesnik za druge*

*pogledaj dom moj, anđele
snagu mi ponovno donesi
da se u zavičaj vratim
k'o putnik na staroj adresi*

*rastvori mi kofere pune leptira
neka slobodni u nebo polete
a na krilima svojim anđele
odnesi sve moje sjete*

DOBRA VILA

*noćas bit ću tiha
da ne uđem u san
preplašenoj djeci
što leže pozaspali
kraj bodljikave žice
samo ću pomilovati
njihovo lice*

*noćas ću teći poput vode
bit ću široka rijeka
i obala na kojoj
topla ruka
svakoga dočeka*

*noćas ću smiriti vjetar
neka lađe sigurno plove
i anđeo što donosi
lijepo snove*

*noćas bit ću mjesec
koji put pokazuje u noći
i bit ću Ljubav
što gleda kroz tvoje oči*

*noćas ću grliti
nepoznate ljude
misliva uz njih biti
i čovječanstvo cijelo
u zagrljaj svoj skriti*

*bit ću dobra vila
što pjesmu potajice piše
u materinskom krilu
dijete njiše*

POSTOJE RIJEČI

*postoje riječi prešućene
što vise u zraku
poput pokidanih telefonskih žica
i riječi izrečene u mraku
a ne vide se lica*

*postoje riječi što se u srce sliježu
tople kao sunčane zrake
i riječi kojima se vežu
obećanja poput tlake*

*postoje riječi zaboravljene
što izrone iz tišine
i duša se ozari
u prošlost se vine*

*postoje riječi
što opiju te poput vina
gorčinu tek osjetiš
na kraju
postoje riječi
što spajaju i traju*

*postoje riječi
odzvanjaju poput zvona
i one što te same
odvedu do trona*

*postoje riječi
koje moraš čuti
i one druge
koje tek duša sluti
nedostatne tihe
kao šapat u noći*

*postoje riječi
koje imaju moći
da svijet pomaknu
iz mrtve točke
preokrenu sudbinu
naglavačke*

*postoje riječi
koje krenu
kao odapete pračke*

KAO TREŠNJIN CVIJET

*kao trešnjin cvijet na vjetru
treperi moje srce razdano
izgubila sam ključ što otvara mu odaje*

*na pragovima noći miluju me sjene
tek me blijeda zora prene
među ugaslim svijećama
a vani dan
a vani vjetar
doziva me proljeće pupoljcima
mirisima, bojama
u prazninu da zakoraknem*

*pasti ću u krošnju pticama
kao trešnjin cvijet
što si nekad tiho ljubio poljupcima
a sad zreli plod zaboravljen u travi
hrana gladnim pticama moje duše
koje sanjaju let ka visinama*

PTICE DUŠA

*ponekad sretnem sebe
onako nasmijanu i dragu
ispod bijele trešnje u cvatu
i potiho me u duši zazebe
sjećanje na majčinu ruku blagu*

*u sunčanom zlatu
zadrhti dijete u meni
okrznemo se krišom
i oprostimo jedna drugoj
propuštene prilike
izgubljene adrese*

*poklonimo se
rukama što tješe
pa neka i suza u oku
i one tu moraju biti
prepuštam se
životnom toku
jer i tuga se
negdje mora sliti*

*za ničim ne žalim
neka vrijeme
godine nosi
proljeće
u mene rosi
zaigrale se
ptice duša
zaplele
u mojoj kosi*

SUĐENICA

*sudbina mi noćas splela
neke nove pute
do mene je sjela
označila daljine što se slute*

*anđeo vjetrom nošen
na livadi punoj cvijeća
sa dolaskom jutra
zgasla je žuta svijeća*

*sa praga mi sunce
otjeralo sjene
zaronih u dan
ko vila u morske pjene*

*a ja se smijem okupana i naga
polijećem sa jatima ptica
ljubomorno čuvajući svoja blaga
ne postah sudbine suđenica*

TKO ZNA?

*tko zna u kojoj točci
naše se misli grle
i jedna drugoj hrle
u prepoznavanju
razdiru nas isti
strahovi i sumnje*

*spajaju nas snovi
i daleke slutnje
da ima nešto tajno
iza svih obzora
našeg vida
i svatko od nas zida
most prema vječnosti*

*tko zna u kojoj točci
naše se duše nijeme grle
pa u nebo pohrle
poput slobodnih ptica
u odrazu Božjeg lica
suze poteku same
između svjetlosti i tame
zagrljaji sveti
i netko se uvijek
povremeno sjeti
iskonskog vrela
gdje teče
voda života*

*ljubav kao svila
što odsjaj baca
na ljude i stvari
od iskonske tvari sazdana*

*na prijestolje sjeda
Duša svijeta
tko zna u kojoj točci
žvota niže
tamo iza beskraj*

NE PIŠEM PJESME LJUBAVNE

*ne pišem pjesme ljubavne
jer moje je srce široko
u njega stane ljubav cijelog svijeta*

*ne pišem pjesme ljubavne
odavno sam prepustila Tvorcu
da poslaže kockice mog života*

*mene sitnica razveseli
dotakne me dobrota
prepuštam drugima prljave igre
koloplete laži i nevjerna obećanja
u svojoj kuli od snova
princeza sam na tronu
sanjajući nova putovanja*

*sa mjesecom i zvijezdama se družim
nepreglednim prostranstvima kružim
držeći ruku mog anđela*

*ne pišem pjesme ljubavne
moj je dragi skriven u meni
radujem se suncu i sjeni
brišem suzu očajniku
a kad proljeće zazeleni
u hlad sjedam sa težacima
poučavaju me maleni mravi
kako se život slavi
dan po dan noseći ljubav
na ispruženim dlanovima*

KAD ZABOLI Ljepota

*kad zaboli Ljepota ljetnog dana
i sunce ti se iza oblaka smije
nacrtaj put bez plana
i ništa nije kao prije*

*kad zaboli Ljepota procvalog cvijeta
malen vrabac se iz grma javi
ti kraljica si cijelog svijeta
i sanjariš na javi*

*kad zaboli Ljepota ljetne noći
a mjesec pun kao saće
anđeo će potajno proći
kraj onog tko u samoći plače*

*kad zaboli Ljepota prekrasne duge
i orosi ti lice kap kiše
odnijet će sa sobom tuge
uz tebe ljubav diše*

ZRCALJENJE DUŠE

*samo bljesak
u očima sjaj
zaogrnutu ljubav u srce svrati
i nije početak
nije ni kraj
vječnosti to zastaju sati*

*samo osmjeh
na usnama trag
i daljine ocrtavaju pute
priđe ti netko drag
koraci se naslute*

*samo san prije noći
ruke ljubavi ugrije
iz prikrajka u samoći
anđeo se krišom smije*

*samo svjetlost
samo tren
sjena na suncu hlapi
duga i njen splen
zrcaljenje kapi*

*samo pogled
samo znak
mirisni tajni cvijet
i čuješ jasan zov
u nevidljivi neki svijet*

RAZGLEDNICA IZ ROVINJA

*galebovi i brodovi
noć poput meke zavjese
pada na grad
iznad crkve sv. Eufemije
mjesec je usporio svoj hod
u daljini osvijetljeni brod*

*pjesnici se dive
neka dani u budućnosti posive
noćas ću u stihove uranjati
poput morske sirene
i pustiti u daljinu sjene
da odlutaju sa prošlošću*

*baklje osvijetljavaju put
sanjarima koji su pronašli luku
stišavamo oko sebe buku
šapćući moru stihove o ljubavi*

*osmijeh prijateljski
i zagrljaj prisan, znan
stavljam u zapućak duše
neka mi mirišu
do sljedećeg ljeta
tek malena sjeta
prijatelji da se sretno vrata
prelomio se u meni stih
vezano u čvor
more mi sa dlana maše*

NA PERGAMENTU DUŠE

*neispisano ime
na pergamentu duše
sjećanja ostavila su trag
listovi se na vjetru suše
prilazi ti netko drag*

*sklopiš oči
i ponovo sanjaš
gradove u boji
u plavetnilo uranjaš
dok sjena strpljivo
u mraku stoji*

*neispisano ime
kao čvor
godine svjedoči
na te čeka
anđeoski zbor
i smiješe se
nevidljive oči*

*na pergamentu duše
netko sanja
upravo tebe
moraš se
u stvarnost sliti
a sjena biva tanja
skrivena u tvojoj biti*

RAZGOVOR SA MJESECOM

*u naručju mjeseca snivam
a on je tako daleko
i sve sjajnija bivam
kao da me netko
mjesečinom urekao*

*čarobnjak neki što noć stvara
pod anđeoskim mekim krilom
smijem li mjeseče zlatni
bit noćas tvojom vilom?*

*on šuti ništa ne odgovara
znam da ljubavnike
potajno prati
ali kad mi namigne
sanjarom ću se i ja prozvati*

*sad sam u njegovoj sjeni
malena pod nebeskim skutom
okreni se mjeseče meni
da sa tobom u mašti
svijetom hodim
u mjesečevoj žutoj barci
brodim, sanjama brodim*

IDI TAMO GDJE JE LJUBAV

*idi tamo gdje je ljubav
i srce ponesi
puno žara
ako se ljubav desi
to nije do tebe
već do Božjeg dara*

*ona se u najtajnijim
mjestima skriva
moraš je naći
kao cvijet
nasred golih njiva
što sunce privlači*

*ogoliliš jal mržnju
i osmijeh ponesesh
zaobiđeš zlo
u širokom luku
sa leđa prašinu otreseš
i prijatelju ponudiš ruku*

*a ljubav raste
i veća biva
što je više dijeliš svima
pođi gdje ljubav
u njedrima anđela sniva*

SVIJET KOJI NESTAJE

*cijeli jedan svijet je nestao
sa koracima mog djetinjstva
slomljene gramofonske ploče
na prašnjavom tavanu
viđate li vi još šarene leptire
mora da su se začahurili
čekajući bolje vrijeme?*

*a maslačka sjeme
nitko ne razgoni livadama
osim možda vjetra
i on je posustao*

*u očima moje unuke
nazirem radost
mi smo dvije djevojčice
kad to poželimo*

*cijeli jedan svijet nestaje
kao da je netko obrisao rukom
požutjele razglednice
i pustio suzu
pronalazim svoju muzu
skrivenu iza polomljenih snova
još se smiješi onako zavodljivo
dok klaunovi plešu
svoj posljednji ples
otimajući vremenu godine
svijet koji nestaje
kao da nikad nije postojao*

*cijeli gradovi
s ulicama kestenova
i zaspalim ljubavnicima na klupama
okićenim smrekama
sa crvenim narančama
i topline ljetnih podneva*

*probudit ću se jednom, znam
na starom krevetu
tik-takat će ura na zidu
a majka će proviriti kroz vrata:
„ustani, kćeri, opet si zakasnila!“*

*vani će pijetao otresti krilima
mačak me ispratiti komadić puta
a teška torba uspomena
olakšati na mom ramenu
i krenut ću niz put
noseći pjesmu u grudima
trajna nina nena nana!!*

PJESMA O NJIMA

*ni zvona neće vas spasiti
nebo da se smiluje
zatvorili ste srce
okaljali ga zlobom
i dok laju psi
na sjene vaše
vi uzdižete ruke
na molitvu*

*ni kiša ne može isprati
tugu u mom srcu
dok sagledavam
pomno vaše maske
lažne osmijehe..
i neiskrene riječi*

*zarobljena
i sama u tami
tražim sjaj
duge povrh neba
grmljavina stada*

*ostajem nijema u šutnji
koračam cestom očaja
u meni mala luč
na vjetru gori!
slomljeni stih
u prašini puta
svezane duše u čvor
lutam li to bespućima?*

VEČERAS MORAM NAPISATI PJESMU

*večeras moram napisati pjesmu
o mrtvom dječaku iz Sirije
o malenom anđelu na pijesku
čija su krila polomili moćnici
pitajući sebe i sve nas
dokle seže bratstvo ljudi?*

*moram opisati bolno lice njegovog oca
dok očajno suspreže suze
ne pomažu ni pjesničke muze
ni vjetrovi sa oceana
ni bodljikave žice*

*Europo, sakrij od stida
svoje beščutno lice
tvoje su haljine krvave*

*noćas moram napisati pjesmu
šutnja me gluha ispraća
vezem krunicu od bola i drača
nestajući u oku nevinog djeteta*

*zašutješe i ptice
anđeosko bijelo biće
omata plašt oko njega
naraslo je sazvježđe Vega
za jednu zvijezdu
na plavim nebesima*

PJESMA SA POSVETOM

*tamo negdje u užarenoj pustinji Egipta
jašu maskirani crni jahači
sijući smrt oko sebe
nit sudbine odnijela je
opet nevinu žrtvu*

*zar oni nemaju majke
mora da su se posakrivale
shvaćajući u što su im se sinovi izrodili*

*šute sfinge prekrivene pijeskom
šute zaboravljena uzaludna stoljeća
čak bi i pustinjska lisica
prigrllia tuđe mlado
ali ne bi čovjek*

*tamo negdje umire čovječnost
dok se bogata Amerika snebiva
mumija faraona spokojno sniva
dok se krvava povijest ponavlja*

*tamo negdje anđeli
prigrlljuju sebi dušu
uzdižući je ka nebesima
crne ptice i pustinjski vjetar
nijemo svjedoče
da je negdje umrla Ljubav
u užarenoj pustinji Egipta*

NOVO DOBA

*doći će jednom neka nova svitanja
nebo će biti rumeno od nade
postojat će odgovori na sva pitanja
ovjenčano bit će jutro poput mlade*

*iscrpljeni ležat će lavovi ratni
na pustopoljinama
gdje vjetar strahove odnosi
anđeli će otvoriti zlatna vrata
i pustiti ljubav da nam srca orosi*

*dani će beskrajni teći
kao što rijeka teče svom toku
umrijet će lažne riječi
iskrenost zrcalit u svačijem oku*

*doći će neka nova svitanja
ja ih čekam na pragu dana
a srce strpljivo kuca
poput ptice između dva dlana*

*past će lažni štitovi
slomiti se mržnja i zloba
oživjet će stari mitovi
svanut će novo doba*

*otvaraju se novi vidici
anđeo nam poruku šalje
kao na prekrasnoj slici
uzdiže ruku i šapće
u plavetnilo kreni sve dalje*

RUKA KOJA MAŠE VJETROVIMA

*u strahu da ne izgubimo druge
mi na kraju izgubimo sebe
na nekog oslonjeni
tumaramo kroz samoću
sjena nas vlastita u korak prati
a kad nas više ne bude
naše ime nitko neće ni znati*

*živimo umjesto drugih
pretačemo u sebe
njihove strahove
nosimo zajedničke boli
preteklo nas je vrijeme
a kad se duša pred Bogom ogoli
samo sitno postat će sjeme
drugi su od naše boli
sagradili palače taštine*

*od naših snova
ispleli su paučine čvrste
rešetke i granice
i ostavili prazne stranice
naš život neispisan
na obzoru vremena
ne prepoznavši sebe*

*tumaramo vrletima ogoljelim
naše duše vape
za ljubavlju i svjetlosti
i ovaj ispisani stih
samo je potez očajnika
ruka koja maše vjetrovima*

BOŽANSKA TAJNA

*moje su želje
samo baloni od sapunice
namreškana pjena
na vodi života prepuštam
da me Tvoja ruka
bespućima vodi
i gle, dotakne me
iznenada ljepota.*

*moji su snovi samo sjene
prošlih strahova
isprekidane ceste
koje nikud ne vode*

*nagnuta nad njima
dohvaćam prazne okvire
i dok drugi sigurno brode
iz mene jutrom snovi vire*

*ti sanjaš umjesto mene
mjesec i najsjajnije zvijezde
kad me zora snenu prene
u meni čežnje plavetnilom jezde*

*prepuštena Tebi
osvajam mirnoću
Duša se s izvora
Božanskog napaja
mogu ja to...
ako želim malo*

nebeskog sjaja

*nanizat ću pjesme
k'o ogrlicu sjajnu
ako budeš uz mene
i šapneš mi na uho
božansku Tajnu*

MOŽDA NISAM S OVE PLANETE

*možda nisam s ove planete
možda mi java stvarnost krije
kad me dodirne uplakano dijete
kad mi srce o boljem svijetu snije*

*možda sam samo sjena
neke duše što prerano ode
i ne mogu da se predam
iako hoće da me odnesu
neke prljave mutne vode*

*ne podnosim tuđu šutnju
dotiče me bol svih tih ljudi
uzimam svoju pjesničku lutnju
i šapćem srcu da se probudi*

*brišem suzu nevoljniku na kiši
dodajem mu jabuku i koru kruha
a glas moj biva sve tiši i tiši..
noć me obavija mračna i gluha*

*anđeli me zalutalu tješe
„ne, nisi“, kažu „s ove planete“
krila u meni odriješe
u nebo da poletim kao dijete*

*odatle se bolje vidi
nebeske božje pute
duša mi se na tren postidi
da li se staze ljubavi slute?*

I RUŽE I TRNJE...

*i ruže i trnje
i jedan mali stih
i vjetar i lišće
i tvoj korak tih
i more i slap
na prozoru kiša
mala kap
suza iz oka
prešućena riječ
kad boli duša
rijeku valja prijeć'
i prošlost što blijedi
kao svijeće plam
noć uz mene sjedi
rukom pokazuje
zvijezde trag
ostala sjena
kao prijatelj drag*

TEŽINA SVIJETA

*večeras osjećam svu težinu svijeta
kao da mi je netko prinio svjetljiku bliže
sva me tuga ovog svijeta stiže
sjene se primakoše tihim koracima
grlim uplakano nepoznato dijete
naramak odjeće dodajem crnoj majci
i kao u nekoj bajci postajem svrhovita*

*kamenje teško odmičem sa lakoćom
strah što je zarobio ljudska srca
u meni Duša svijeta u očaju grca
videći ravnodušnost moćnika*

*ne vode me više vlastite želje
ne slažem sebično svoje male svjetove
milujem rukom crne cvjetove
na mutnoj prljavoj vodi
anđeo tame sigurno me vodi
do obale nepristajanja*

*svjesna vlastite sljepoće
zaigrana kao malo dijete
ruke ka nebu pružam
da polete anđeli nevini*

*gledaju me zli čarobnjaci
u kulama od straha
posuta mi krila
puna zvjezdanog praha
svijetle u tamnim noćima
naći ćeš me, stranče, na kiši
prepoznat ću se u tvojim očima*

ČUDNO VRIJEME

*došlo je neko čudno vrijeme
zvjerinjaci su puni
niče besplodno sjeme
nebo svoje zvijezde kruni*

*osmijeh leži na cesti
putnici izgubili karte
hoće li nam se pogledi sresti
dok se laž u istinu kune?*

*kazališta su prepune daske
smiješe se neki novi pajaci
a život kreće naopačke
zamađljeni su sunčevi zraci*

*i nikoga briga nije
za osmijeh siromaha
gdje se to ljubav sada krije
dok vještice plešu kolo straha?*

*na oronulim plećima slobode
mačevi se uzdižu u tami
kuda nas to putovi vode
jesmo li ostali sami?*

POSLEDNJA PJESMA

*možda je ovo posljednja pjesma
možda su me izmorile riječi
ili je presušila anđeoska česma
pa ću potajno u tišinu prijeći*

*znam da me tamo nitko ne čeka
da tamo moj anđeo samcat drijema
teče jedna plava od stihova rijeka
ali čarobnjaka ni vila tamo nema*

*tek vjetar se sa stihovima druži
stavljajući ih u srebrne svirale
dok na jesenskoj mokroj ruži
kapljice su kiše kao suze stale*

*što znače moje riječi
pred zatvorenim vratima srca
u tišinu mi valja prijeći
da mi duša se smiri
da u očaju ne grca*

*možda tako postanem trava
žuti list kraj osamljenog puta
ili leptir što zaboravljen spava
zvijezda što prostranstvom pluta*

NA VJETROMETINI

*na vjetrometini medija
svakodnevnog ludila
razigrana luda pušta balone
prateći raznobojnu dugu
uz sam rub neba
oskrvnuti anđeli plaču
polomljenih krila*

*na vjetrometini
gnijezdo je tuga svila
zveče okovi čovječanstva*

*na vjetrometini
na raskršću bez znakova
protežu se ceste u daljine
neprimjetan i neznan netko
sa visine sipa iz kaleža
sitno sjeme nade
prije nego što zora
ne ukrade zvijezde
sa blijedog neba*

*na vjetrometini slutnji
moja duša dršće
prepoznavajući samu bit
a mogu se u maglu skrit
svi pajaci sadašnjice*

GLASNICA

*uskoro ću vam pričati
o jednom malom anđelu
koji među svojim
radi čuda na Zemlji*

*za sada sam samo glasnica
koja skuplja riječi
od majke čije je srce u radosti
i koja skuplja
bubamare po prozorima*

*uskoro, kad nastupi
vrijeme prepoznavanja
i kad anđeli dovrše srebrne niti
od neba do zemlje i obrnuto
saznat ćete tajne
koje se rijetkima otkrivaju
i radosti koje traju i bivaju
i kad se srce izgubi
na vrletima teške boli
kad ljubav zaboli
jedna moja sa slovom „m“,
što sa mnom sniva
knjigu veliku anđeosku
ostvarit će svoje
majčinsko poslanje*

*ja sam samo glasnica
a ljubav će presložiti
misli i riječi
i rijeka će velika poteći*

*ispreplest će se ruke anđela
u pjesmi u kojoj beskraj počiva
i bezvremenske kočije svakodnevno
odvoze duše
do dveri vječnosti*

*za sad osluškujem tišinu
i skupljam bijela pera
što mi onako usput
dobacuju u svom letu*

IN MEMORIAM VESNA KRMPOTIĆ

*rastvorenom rukom
skupljam svoja sjećanja
stajala sam strpljivo
u zadnjem redu
čekajući da kupim
tvoju knjigu*

*u torbi sam skrivala
svoju zbirku sa strahom
kako ću ti je pokloniti*

*ne znam jesi li je pročitala?
bila je poklon
tvom srcu
od moga srca*

*mnogo me tvojih knjiga
sad gleda sa police
u njima ti spavaš
beskrajni san
skoro da se više
ne usudim nazvati pjesnikinjom...*

*„smijem li ja vama
nešto pokloniti?“*

*sa mojih se usana
jedva otelo pitanje*

*pogledala si me pogledom
u kojem su spavali svi oceani*

*„može“ rekla si tiho
i darovala mi osmijeh
kojeg ću nositi vječno
u pretincu svoje duše*

neka te čuvaju anđeli!

ANĐEOSKA CRTA

*na tankoj anđeoskoj crti
između dva svijeta
moja duša poput vrutka žubori
tu u trenu protječu
moje zime i moja ljeta
i bijeli stoje pod plavetnilom
ljubičasti dvori*

*bešumno teku dani
dok koračam zaogrnutu u bjelinu
noću se tu pali
vatrena svijeća samoće
moji koraci dohvaćaju daljinu
tako mi se oduvijek htjelo
i tako mi se hoće*

*obično ne razumiju ljudi
uronjeni u svoje brige
tu granicu tanku
što neumorno branim
i dohvaćam se često
moje životne knjige
ponekad se trnom
iz crvene ruže ranim
ali poslije slađi biva
svaki san i svako snoviđenje
jer ojača mi duša
kad rana sporo zacijeli*

*na tankoj granici
uronjena u svoje bdijenje*

*do mene u krugu
anđeli su šutke sjeli
i dodaju mi pregršt riječi
šaku zvijezda sa svoga trona
svilene niti da se lakše
uspnem u širinu neba
jer što pjesniku više treba
osim šapata oblaka
osim anđeoskih zvona*

*na tankoj anđeoskoj crti
iznova se rađaju svjetovi
snovi se iz ničega stvaraju i tope
mirišu opojno iz vječnosti
raznobojni cvjetovi
kroz tuđe urezane
u nebo stope*

LJETNA NOĆ

*noć meka kao svila
ispružene ruke mjesečine
sanjajte noćas anđeoska krila
i nebeske plave daljine*

*na crvenoj ruži leptir sanja
sutrašnji sunčan dan
a između zelenog granja
ptičji ditiramb*

*u rosnoj travi plegao
maslačak žut
sklopio snene oči
zove viloviti put
kojim čarobnjak kroči*

*noć razbacala zvijezde
mjesec izašao mlad
konjanici noći jezde
zaspalo selo i grad*

*noć meka kao svila
liježe na travnati sag
gdje se skrila tvoja vila
zagradio li te netko drag?*

STAKLENA NISKA

*imate li vi svoju
staklenu nisku od mnogo bisera
koje ste sakupljali godinama
po vrletima vaše duše*

*u nju su se slile
sjenke vaših predaka
i svaki je osmijeh
i svaki je plač ostavio na njima trag
u poneki od njih
sakrio se prijatelj drag
ruka koja maše
na kolodvoru želja
koloplet tuge
i neka sitna mala veselja*

*staklena niska
koju je opleo vjetar
na svom putu
kroz predvorja vaše duše
donoseći vam poraze
i pobjede u istom plesu
jer njemu je svejedno
bezimenom igraču
kad zajaše svemir svoje zvijezde
a mjesec se uzjoguni
i naraste velik i smio
u nisku se dječji osmijeh skrio
i šareni baloni
na odlasku u nepovrat*

*imate li i vi još
svoju staklenu nisku
ili su vam je oteli
konjanici noći?
možda čekate
da će anđeo vaš proći
i dobaciti vam je
onako u prolasku?*

*ne... ona se čuva
na tajnovitom mjestu
o njoj se ne govori naglas
niti se u nju spleću bajke i priče
njome se samo diče
sanjari dok snovima jezde
jer sve si niske međusobno sliče
kad u njima slobodne niču zvijezde*

RECENZIJA

RECENZIJA ZBIRKE POEZIJE „TRAG ZAPISAN U VJETRU" EMILIJE DEVIĆ

„Trag zapisan u vjetru" je i trag zapisan u svakoj duši koja će čitati ove lijepe i duboke stihove napisane dušom i srcem moje prijateljice, pjesnikinje Emilije Dević.

Svatko od nas u sebi nosi neiscrpan ocean dubokih promišljanja i ona stanja svijesti koja nas vode u snove, a snovi Emilije Dević se pretaču u predivne stihove koje zapisuje pero njene Duše.

Svaka knjiga koju napiše Emilija ostaje kao trajni žig na duši čitatelja, svaki njen stih odvodi nas u neke tajne svjetove gdje je ruka pjesnikinje ocrtala posebno mjesto koje posjećuju bića iz snova i nerođene duše zaljubljene u svoje anđele. Znam, ovo je trag Emilijine duše, jer Emilija dugo nije pisala pjesme, Emilija je bila u jednoj tišini gdje je pričala sa tajnim glasicima koji su ispisali ovu knjigu.

Dugo sam se pitala, a zašto moja Ema više ne piše svoje anđeoske pjesme i tada, kad mi je poslala ovu zbirku poezije - shvatila sam: Ema je pisala u srcu, a ruka je pisala ono što joj je Emilijna duša diktirala: ruka je pisala ove divne, ali i bolne stihove, duša je pisala ono što je sretala na svom putu prolazeći kroz zemlju Emilijine tišine.

Dragi čitatelji, kad budete čitali ovu knjigu, molim vas... čitajte je tiho sa pažnjom u srcu i pustite vašoj duši, da ovi stihovi u njoj odjekuju.

Jadranka Varga, pjesnikinja,

Sadržaj:

<i>BIOGRAFIJA</i>	05
<i>RIJEČ AUTORICE</i>	09
<i>POEZIJA</i>	12
<i>ELEGIJA RASTANKA</i>	13
<i>NEZNANAC</i>	14
<i>PJESMA O NEDOVRŠENOM</i>	15
<i>IZGUBLJENA ZEMLJA</i>	18
<i>TRAG NA VJETRU</i>	20
<i>PJESMA POSLIJE SNA</i>	21
<i>SKRIVENA U OKU PTICE</i>	23
<i>PUTNICA IZDALEKA</i>	25
<i>TAMNA STRANA BESMISLA</i>	27
<i>GLASNE TIŠINE</i>	29
<i>DIJETE SVIJETA</i>	31
<i>ODAVNO NISAM PJESMU NAPISALA</i>	32
<i>ZAHVALNOST</i>	33
<i>NA OBRONCIMA DUŠE</i>	34
<i>NA USKOM PUTU</i>	35
<i>A BOŽIĆ JE PRED VRATIMA</i>	37
<i>DIJALOG</i>	40
<i>LAŽNI SJAJ</i>	41
<i>TAPISERIJA ŽIVOTA</i>	42
<i>PROLJEĆE</i>	43
<i>DVA SVIJETA</i>	44
<i>KAD DOĐU TAMO NEKE GODINE</i>	45
<i>AKO DANAS NE MOGU NAPISATI PJESMU O LEPTIRIMA</i>	47
<i>PJESMA U SJENI</i>	49
<i>ZAROBLJENA ŠUTNJOM</i>	51
<i>ZASTALA RIJEČ</i>	52

<i>MOJ ANĐELE</i>	53
<i>ALICA SA ONU STRANU OGLEDALA</i>	55
<i>RAZLIKE U NIJANSAMA</i>	56
<i>NEMA MOG ANĐELA..</i>	
<i>posvećeno mojoj kćeri K.</i>	57
<i>ISPITI SRCA</i>	59
<i>ČUDNA PJESMA</i>	60
<i>IGROKAZ SJENA</i>	61
<i>POGLEDAJ DOM MOJ, ANĐELE</i>	63
<i>DOBRA VILA</i>	67
<i>POSTOJE RIJEČI</i>	69
<i>KAO TREŠNJIN CVIJET</i>	71
<i>PTICE DUŠA</i>	72
<i>SUĐENICA</i>	74
<i>TKO ZNA?</i>	77
<i>NE PIŠEM PJESME LJUBAVNE</i>	79
<i>KAD ZABOLI LJEPOTA</i>	81
<i>ZRCALJENJE DUŠE</i>	82
<i>RAZGLEDNICA IZ ROVINJA</i>	83
<i>NA PERGAMENTU DUŠE</i>	84
<i>RAZGOVOR SA MJESECOM</i>	85
<i>IDI TAMO GDJE JE LJUBAV</i>	87
<i>SVIJET KOJI NESTAJE</i>	88
<i>PJESMA O NJIMA</i>	90
<i>VEČERAS MORAM NAPISATI PJESMU</i>	93
<i>PJESMA SA POSVETOM</i>	94
<i>NOVO DOBA</i>	95
<i>RUKA KOJA MAŠE VJETROVIMA</i>	96
<i>BOŽANSKA TAJNA</i>	98
<i>MOŽDA NISAM S OVE PLANETE</i>	100
<i>I RUŽE I TRNJE...</i>	103
<i>TEŽINA SVIJETA</i>	104
<i>ČUDNO VRIJEME</i>	106

<i>POSLEDNJA PJESMA</i>	<i>107</i>
<i>NA VJETROMETINI</i>	<i>108</i>
<i>GLASNICA</i>	<i>111</i>
<i>IN MEMORIAM VESNA KRMPOTIĆ</i>	<i>115</i>
<i>ANĐEOSKA CRTA</i>	<i>117</i>
<i>LJETNA NOĆ</i>	<i>119</i>
<i>STAKLENA NISKA</i>	<i>120</i>
<i>RECENZIJA ZBIRKE POEZIJE „TRAG ZAPISAN U VJETRU“ EMILIJE DEVIĆ Jadranka Varga</i>	<i>123</i>
<i>SADRŽAJ</i>	<i>124</i>

Prilog – Ugovor o korištenju digitalnih knjiga

Digitalne knjige by Impero present dopušteno je koristiti samo za osobne potrebe korisnika, čime želimo izbjeći bilo kakvu mogućnost zloupoabe autorskih prava autora knjige. Korisnici ih mogu slobodno pregledavati, kopirati, umnožavati te pokazivati i slati prijateljima ili svim onim za koje misle da bi ih takvo što moglo zanimati, no svaka druga vrsta distribucije digitalnih knjiga ostaje isključivo i nepovredivo pravo stranice www.digitalne-knjige.com.

*Nenad Grbac iz Zagreba, kao nakladnik, s jedne strane (u daljnjem tekstu: nakladnik) i posjetitelj stranice www.digitalne-knjige.com kao korisnik usluge (u daljnjem tekstu: korisnik) zaključuju klikom na link *Prihvaćam ugovor o korištenju knjige prije njezina preuzimanja(download), sljedeći:**

UGOVOR O KORIŠTENJU DIGITALNIH KNJIGA by IMPERO present

čl. 1.

Ugovorne strane su suglasne da se digitalnim knjigama nakladnika korisnik može koristiti samo za osobne potrebe, pri tome ničim ne ugrožavajući autorska prava nakladnika i pisaca koji su nakladniku dali suglasnost da objavi njihovo djelo.

čl. 2.

U skladu s prethodnim člankom, korisnik knjigu može pregledavati, kopirati, umnožavati i slati svima onima za koje

smatra da bi ih knjiga mogla zanimati, a nije mu dopušteno mijenjati sadržaj knjiga, dopunjavati ga, kao ni bilo kakva izmjena u izvornome kodu knjiga (bilo u binarnom ili izvršnom obliku).

čl. 3.

Ugovorne strane su suglasne da je svaka druga vrsta distribucije digitalnih knjiga nakladnika zabranjena odnosno isključivo i nepovredivo pravo nakladnika.

čl. 4.

Slijedom prethodnog članka zabranjena je bez znanja i suglasnosti nakladnika i pisaca bilo kakva komercijalna ili reklamna upotreba digitalnih knjiga, njihovo korištenje u državnim i privatnim ustanovama (fakultetima, školama, knjižnicama, knjižarama i slično).

čl. 5.

Temeljem članka 3. ovoga ugovora zabranjena je i distribucija digitalnih knjiga nakladnika putem elektroničkih medija i Interneta.

čl. 6.

Ovaj ugovor zaključuje se na neodređeno vrijeme, a sve sporove proizašle iz njega ugovorne strane će nastojati riješiti sporazumno, dok se u suprotnome ugovara stvarno nadležan sud u Zagrebu.

Emilija Dević

TRAG ZAPISAN U VJETRU

Vlastita naklada

Nenad Grbac

Srednjaci 22, Zagreb

Mob: 099 / 599-24-34

E-mail: digitalne.knjige@gmail.com

Urednik:

Nenad Grbac

Dević, Emilija

TRAG ZAPISAN U VJETRU

www.digitalne-knjige.com

ISBN 978-953-354-195-2

„Trag zapisan u vjetru“ je i trag zapisan u svakoj duši koja će čitati ove lijepe i duboke stihove napisane dušom i srcem moje prijateljice, pjesnikinje Emilije Dević.

Svatko od nas u sebi nosi neiscrpan ocean dubokih promišljanja i ona stanja svijesti koja nas vode u snove, a snovi Emilije Dević se pretaču u predivne stihove koje zapisuje pero njene Duše.

Svaka knjiga koju napiše Emilija ostaje kao trajni žig na duši čitatelja, svaki njen stih odvodi nas u neke tajne svjetove gdje je ruka pjesnikinje ocrtała posebno mjesto koje posjećuju bića iz snova i nerođene duše zaljubljene u svoje anđele.

Dragi čitatelji, kad budete čitali ovu knjigu, molim vas... čitajte je tiho sa pažnjom u srcu i pustite vašoj duši, da ovi stihovi u njoj odjekuju.

Jadranka Varga, pjesnikinja